

ב"ה, גליון כא - סיון תשכ"ו וועד העולמי לקרב הגאולה שלימה על ידי שנקיים מצות התוכחה כהלכתה ירושלים עיה"ק תובב"א

מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום מצות התוכחה

הקדמה - חלק טו

כה

בחפצי שמים צריך לבקש עצות ותחבולות כחפצי עצמו

ואל יחשוב האדם שיפטור עצמו במה שלא החזיק בקיום התורה מפני שלא היו דבריו עושין רושם, כי חפצי שמים צריך לחשוב על כל פנים כחפצי עצמו ובחפצי עצמו ידוע אפילו עסקו הולך בענין רע אינו מתייחס ממנו אלא הולך ליודעים ומבינים ושואל בעצתם ועושה תחבולות לתקן עסקו, והקדוש ברוך הוא עוזר לו, ומצוי הדבר שלבסוף ירויח מהעסק, ואף בזה אלו הי' חפצי שמים שקולים וחשובים אצלו כרצונו, הי' מחפש עצות ותחבולות איך להקים הדת שלא יתמוטט, ובודאי הי' הקדוש ברוך הוא ממציא לו עצה ועזר, וזה שאמר בכל דרכיך דעהו וכו', ר"ל באותן הדרכים שאתה מתנהג בעיני עצמך, תתנהג בחפצי שמים לחפש עצות ותחבולות, ואז הקדוש ברוך הוא יאיר עיניך ויעמוד לימינך שיתרומם קרן התורה וקרן ישראל על ידך. (ע"כ תוכן דברי החפץ חיים בספר חוה"ד)

כו

אסור לדחות הצלת הכלל מיום ליום - הדוחים נקראים בשם מרצחים

"איכה היתה לזונה קרי' נאמנה" הכוונה אפשר לומר כי ישעיה' הנביא תמה ואמר, איך ועל ידי מה הגיע עיר קדשנו ירושלים עיר הנאמנה להיות כזונה, על זה אמר "צדיק ילין בה" שבעת שהגיע לעשות דבר טוב וצדק ולתקן מכשולים, אז דחו הדבר מיום אל יום וזה שאמר "ילין בה" אבל במעשה המצוה שבאה אליהם המצוה על דבר רע זרזו עצמם לעשות אותה תיכף ומיד וזה שאמר "ועתה מרצחים" על כן הגיעו עד מדריגה התחתונה, כי מצוה הבאה ליד האדם צריך לזרז בה ולקיימה תיכף כמו שכתוב מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה [רפואת הנפש בשם ר"י לאנדא].

מה נמתקו מאד דברי החפץ חיים זי"ע בהקדמתו לספרו שמירת הלשון בענין שאם אין מקיים מצוה אחת ממצוות התורה הרי הוא מחוסר אבר זה שהוא כנגד מצוה זו

... כי ידוע הוא דכל אדם יש לו רמ"ח אברים ושס"ה גידים רוחניים, ועליהם מלובש הרמ"ח אברים ושס"ה גידים גשמיים, כמו שכתוב "עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תשכבני" (איוב י), הרי שהזכיר הכ' עור ובשר וגידים ועצמות, ולא קראו רק בשם לבוש וסכך כמו שכתוב תלבישני תסוככני ואת מי הלביש אם לא להנפש אשר בקרבו שהוא הוא עצם האדם, ועל כל אבר ואבר של הנפש מלובש מלמעלה אבר הגוף המכונה כנגד אבר ההוא כמו הבגד על הגוף, וכנגד זה נתן לנו הקדוש ברוך הוא רמ"ח מצות עשה ושס"ה ל"ת, והם מחולקים גם כן על האברים, דיש מצוה שתלוי ביד, ויש מצוה שתלוי ברגל, וכן שאר כל אברים, כמו שכתוב בספר חרדים.

וכשאדם מקיים בעולם הזה איזה מצוה באיזה אבר שורה לעתיד לבא אור ה' על אותו אבר ואותו אור הוא המחיה את האבר ההוא וכן כל מצוה ומצוה. נמצא דכשהאדם מקיים הרמ"ח עשין אז הוא האדם השלם המקודש לה' בכל אבריו וזהו מה שכתוב בפרשה ציצית "ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם" אבל אם חס ושלום יחסר לו מצוה אחת מרמ"ח עשין שהשליכה אחר גוולא עשה תשובה על זה יחסר לו לעתיד לבא בנפשו האבר המכונה נגד המצוה ההיא וזהו מ"ש בברכות (כ"ו א') מעוות לא יוכל לתקון זה שביטל ק"ש של ערבית או ק"ש של שחרית או תפלה ש"ע או תפלה של שחרית, וכשהאדם זהיר מלעבור על הלאוין שבתורה הוא ממשיך אור הקדושה על גידי נפשו וכשלא יזהר יהיו ח"ו מקולקלין כמו שמבואר באורך בס' שעה"ק (פ"א) עיין שם.

ומזה יוכל להתבונן כל אדם איך שצריך להיות זהיר בכל התרי"ג מצות בכל כחו בימי חייו. כי הם הם הממשיכין חיותו לנצח באברי וגידי נפשו [וזוהו שכתוב בפרשת אחרי "ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם" וגו' ולא כתיב וחי עבורם, להורות לנו שאור המצוה גופא היא חיותו לעתיד לבא] כמו שכל אחד רוצה להיות שלם בכל אבריו בעולם הזה שלא יהיה בעל מום אף באבר קטן שבקטנים. עד כאן לשונו.

וועד העולמי לקרב הגאולה שלימה

על ידי קיום מצות התוכחה כהלכה

* * *

(המשך אי"ה בגליון הבא)